

КОНВЕНЦИЯ за закрила на литературните и художествени произведения

Ратифицира с Указ № 1389 на Държавния съвет от 29.06.1974 г. - ДВ, бр. 53 от 6.07.1974 г., Парижката редакция на Конвенцията. Измененията на Парижкия акт са ратифицирани с Указ № 1887 на Държавния съвет от 18.09.1980 г. - ДВ, бр. 76 от 30.09.1980 г.

Страните от Съюза, ръководени еднакво от желанието да защитят по възможно най-ефикасен и еднообразен начин правата на авторите върху литературните и художествените им произведения,

Признавайки значението на работата на Конференцията за ревизия, проведена в Стокхолм през 1967 г.,

Решиха да ревизират Акта, приет от Стокхолмската конференция, оставяйки без промяна член 1 до член 20 и член 22 до член 26 от този Акт.

В съответствие с това долуподписаните пълномощници, след представянето на своите пълномощия, признати за редовни, се съгласиха за следното:

Член 1

Страните, в които се прилага тази Конвенция, образуват Съюз за закрила на правата на авторите върху техните литературни и художествени произведения.

Член 2

(1) Понятието "литературни и художествени произведения" включва всеки продукт от литературната, научната и художествената област, независимо от начина и формата на изразяването му, като книги, брошури и други писмени произведения; лекции, обръщения, проповеди и други произведения от същия характер; драматични или драматично-музикални произведения; хореографски произведения и пантомими; музикални композиции с текст или без текст; кинематографични произведения, към които се приравняват произведенията, създадени по способ, аналогичен на кинематографичния; рисунки, произведения на живописца, архитектурата, скулптурата, графиката и литографията; фотографски произведения, към които се приравняват произведения, създадени по способ, аналогичен на фотографския; произведения на приложното изкуство; илюстрации, карти, планове, чертежи и пластични произведения, свързани с географията, топографията, архитектурата или науката.

(2) Страните от Съюза си запазват правото да предвидят в своето законодателство, че произведенията или определени видове от тях, които не са фиксирани в материална форма, не се ползват от закрила.

(3) Преводите, преработките, музикалните аранжжменти и други изменения на литературно или художествено произведение се закрилят като оригинални произведения без да се накърнява авторското право върху оригиналното произведение.

(4) Страните от Съюза си запазват правото да определят в своето законодателство закрилата, която се предоставя на официални текстове със законодателен, административен или правен характер и на официалните преводи на такива текстове.

(5) Сборници от литературни и художествени произведения като енциклопедии и антологии, които поради подбор и подреждане на съдържанието им, представляват интелектуални творения, се закрилят без да се накърнява авторското право върху всяко от произведенията, съставляващо част от такъв сборник.

(6) Произведенията, упоменати в този член, се ползват от закрила във всички страни от Съюза. Тази закрила действа в полза на автора и неговите правоприемници.

(7) При условията на разпоредбите на член 7 (4) на тази Конвенция, законодателствата на страните от Съюза определят степента, в която техните закони се прилагат към произведенията на приложното изкуство и промишлените образци и модели, както и условията, при които се закрилят такива произведения, образци и

модели. Произведенията, защитени в страната на произхода само като образци и модели, се ползват в друга страна от Съюза само от специалната закрила, която се предоставя в тази страна на образците и моделите; обаче, ако тази страна не предоставя такава специална закрила, тези произведения се закрилят като художествени произведения.

(8) Закрилата по тази Конвенция не се прилага към ежедневните новини или различните факти, които имат характер на обикновена прес-информация.

Член 2 bis

(1) Законодателствата на страните от Съюза могат да изключат изцяло или частично от закрилата, предвидена в предходния член, политическите речи и речите, произнесени в съдебни процеси.

(2) Законодателствата на страните от Съюза също така определят условията, при които публично произнесени лекции, обръщения и други произведения от същия характер, могат да бъдат възпроизвеждани от пресата, излъчвани по радиото и телевизията, публичното съобщаване по жичен път, както и да бъдат предмет на публично съобщаване по смисъла на член 11 bis (1) на тази Конвенция, когато такова използване е оправдано от целите на информацията.

(3) Независимо от това, авторът има изключителното право да направи сборник от произведенията си, упоменати в предходните алинеи.

Член 3

(1) Закрилата, предвидена от тази Конвенция, се прилага по отношение на:

(a) авторите, които са граждани на една от страните на Съюза - за произведенията им, независимо дали са публикувани или непубликувани;

(б) авторите, които не са граждани на една от страните на Съюза - за произведенията, които са публикувани за първи път в една от страните на Съюза, или едновременно в страна извън Съюза и в страна от Съюза.

(2) Авторите, които не са граждани на една от страните на Съюза, но чието обичайно местожителство е в една от тях, се приравняват за целите на тази Конвенция към граждани на тази страна.

(3) Понятието "публикувани произведения" означава произведения, публикувани със съгласието на техните автори, независимо от начина на изработването на екземплярите, при условие че тези екземпляри са пуснати в обращение в количество, което задоволява разумните нужди на публиката, като се има предвид характера на произведението. Представянето на драматично, драматично-музикално или кинематографично произведение, изпълнението на музикално произведение, публичното четене на литературно произведение, предаването по жичен път или радио- или телевизионно излъчване на литературни или художествени произведения, излагането на произведение на изкуството и построяването на произведение на архитектурата не представляват публикуване.

(4) За публикувано едновременно в няколко страни се счита произведение, което е било публикувано в две или повече страни в рамките на тридесет дни след първото му публикуване.

Член 4

Дори когато условията, предвидени в член 3, не са изпълнени, закрилата, предвидени от тази Конвенция, се прилага по отношение на:

(a) авторите на кинематографично произведение, чийто производител е със седалище или с обичайно местожителство в страна от Съюза;

(б) авторите на произведения на архитектурата, построени в страна от Съюза или авторите на други художествени произведения, представляващи част от сграда или друго съоръжение, разположено в страна от Съюза.

Член 5

(1) Авторите, по отношение на произведения, за които им е предоставена закрила от тази Конвенция, се ползват в страните от Съюза, различни от страната на произхода, от правата, които съответните закони на тези страни предоставят понастоящем или ще предоставят в бъдеще на своите граждани, а също и от правата, предоставени специално от тази Конвенция.

(2) Ползването и упражняването на тези права не е свързано с изпълнението на каквито и да е формалности; ползването и упражняването не зависи от наличието на закрила в страната на произхода на произведението. Следователно, освен от разпоредбите на тази Конвенция, обемът на закрила, както и средствата, които се предоставят на автора за защита на правата му, се уреждат изключително от законите на страната, в която се търси закрила.

(3) Закрилата в страната на произхода се урежда от националното законодателство. Във всички случаи, ако авторът не е гражданин на страната на произхода на произведението, за което му е предоставена закрила по силата на тази Конвенция, той се ползва в тази страна от същите права, от които и авторите граждани на тази страна.

(4) За страна на произхода се счита:

(a) за произведенията, публикувани за първи път в страна от Съюза - тази страна; за произведенията, публикувани едновременно в няколко страни от Съюза, които предоставят различни срокове на закрила - страната, чието законодателство предоставя най-кратък срок на закрила;

(b) за произведенията, публикувани едновременно в страна извън Съюза, и в страна от Съюза - страната от Съюза;

(c) за непубликувани произведения или за произведения, публикувани за първи път в страната извън Съюза, без да са едновременно публикувани в страна от Съюза - страната, чийто гражданин е авторът, при условие, че:

(i) по отношение на кинематографичните произведения, чийто производител е със седалище или с обичайно местожителство в страна от Съюза - страната на произхода е тази страна; и

(ii) по отношение на произведения на архитектурата, построени в страна от Съюза, или на други художествени произведения, представляващи част от сграда или друго съоръжение, разположени в страна от Съюза - страната на произхода е тази страна.

Член 6

(1) В случай че страна извън Съюза не осигурява достатъчно закрила на произведенията на автори, които са граждани на една от страните на Съюза, тази, последната, може да ограничи закрилата, предоставяна на произведенията на авторите, които в момента на първото публикуване на тези произведения са граждани на другата страна и не са с обичайно местожителство в една от страните на Съюза. Ако страната, в която произведението е публикувано за първи път, се възползва от това право, другите страни от Съюза не са задължени да предоставят на произведенията, спрямо които се прилага този специален режим, по-широка закрила от тази, предоставена им в страната на първото публикуване.

(2) Ограниченията, установени по силата на предходната алинея, не засягат правата, които авторът може да е придобил по отношение на произведение, публикувано в страна от Съюза преди въвеждането на тези ограничения.

(3) Страните от Съюза, които ограничават предоставянето на авторски права в съответствие с този член, уведомяват за това Генералния директор на Световната организация за интелектуална собственост (по-нататък наричан "Генерален директор") с писмена декларация, посочваща страните, по отношение на които закрилата се ограничава, както и ограниченията, които се прилагат към правата на авторите,

граждани на тези страни. Генералният директор незабавно съобщава тази декларация на всички страни от Съюза.

Член 6 bis

(1) Наред с имуществените авторски права и дори след прехвърлянето на тези права, авторът има право на авторство върху произведението, както и право да се противопоставя на всяко изопачаване, деформиране или друго изменение на произведението или на всяко друго посегателство във връзка с него, които увреждат честта или репутацията му.

(2) Правата, предоставени на автора в съответствие с предходната алинея, продължават да съществуват след смъртта му най-малко до погасяването на имуществените права и се упражняват от лицата или институциите, оправомощени за това от законодателството на страната, в която се търси закрила. Във всички случаи, тези страни, чието законодателство в момента на ратификацията или на присъединяването им към този Акт, не предвижда закрила след смъртта на автора на всички права, упоменати в предходната алинея, могат да предвидят, че някои от тези права се погасяват след неговата смърт.

{3} Средствата за защита на правата, предоставени от този член, се уреждат от законодателството на страната, в която се търси закрила.

Член 7

(1) Срокът на закрила, предоставен от тази Конвенция, обхваща живота на автора и петдесет години след неговата смърт.

(2) Във всички случаи, за кинематографичните произведения страните от Съюза могат да предвидят, че срокът на закрила изтича петдесет години след като произведението е направено публично достояние със съгласието на автора или, ако това не е станало в рамките на петдесет години от създаването на това произведение - петдесет години след създаването му.

(3) За произведения, публикувани анонимно или под псевдоним, срокът на закрила, предоставен от тази Конвенция, изтича петдесет години след като произведението е било направено публично достояние по законен начин. Във всички случаи, когато псевдонимът, възприет от автора, не оставя съмнение за неговата самоличност, се прилага срокът на закрила, предвиден в алинея (1). Ако авторът на произведението, публикувано анонимно или под псевдоним, разкрие своята самоличност по време на упоменатия по-горе период, прилага се срокът на закрила, предвиден в алинея (1). Страните от Съюза не са задължени да закрилят произведения, публикувани анонимно или под псевдоним, за които има основание да се предполага, че от смъртта на автора им са изтекли петдесет години.

(4) Законодателствата на страните от Съюза определят срока на закрила на фотографските произведения и на произведенията на приложното изкуство, доколкото те се закрилят като художествени произведения; този срок не може да бъде по-кратък от двадесет и пет години от създаването на произведението.

(5) Срокът на закрила след смъртта на автора и сроковете, предвидени в алинеи (2), (3) и (4), текат от датата на смъртта или на събитието, упоменато в тези алинеи, но във всички случаи се счита, че тези срокове започват на първи януари на годината, следваща смъртта или събитието.

(6) Страните от Съюза могат да предоставят срокове на закрила, по-дълги от тези, предвидени в предходните алинеи.

(7) Страните от Съюза, обвързани от Римския акт на тази Конвенция, които, съгласно националното си законодателство в сила по време на подписването на настоящия Акт, предоставят по-кратки срокове на закрила от предвидените в предходните алинеи, имат право да запазят тези срокове, когато ратифицират настоящият Акт или се присъединяват към него.

(8) Във всички случаи, срокът на закрила се определя от законодателството на страната, в която се търси закрила; този срок обаче не може да бъде по-дълъг от срока, определен в страната на произхода на произведението, освен ако законодателството на страната, в която се търси закрила, не предвижда друго.

Член 7 bis

Разпоредбите на предходния член се прилагат и за произведение, създадено в съавторство, като сроковете, които текат от смъртта на автора, се изчисляват от смъртта на последния преживял автор.

Член 8

Авторите на литературни и художествени произведения, закриляни от тази Конвенция, имат изключителното право по време на срока на закрила на правата им върху оригиналните произведения да превеждат произведенията си и да разрешават превода им.

Член 9

(1) Авторите на литературни и художествени произведения, закриляни от тази Конвенция, имат изключителното право да разрешават възпроизвеждането на тези произведения по какъвто и да е начин или в каквато и да е форма.

(2) Законодателствата на страните от Съюза могат да разрешат възпроизвеждането на такива произведения в някои специални случаи, при условие че това възпроизвеждане не противоречи на нормалното използване на произведението и не уврежда неоправдано законните интереси на автора.

(3) Всеки звуков или визуален запис се счита за възпроизвеждане по смисъла на тази Конвенция.

Член 10

(1) Разрешено е да се цитира от произведение, което вече е било законно направено публично достояние, при условие че цитирането е съвместимо с добросъвестната практика и е в обем, оправдан от целта, включително цитиране от статии във вестници и в периодични издания под формата на преглед на печата.

(2) Законодателствата на страните от Съюза и специалните споразумения, които съществуват или които ще се сключат между тях, могат да разрешат използването в обем, оправдано от целта, на литературни и художествени произведения, като илюстрации в издания, радио- и телевизионни предавания, звукови или визуални записи, които имат учебен характер, при условие че това използване е съвместимо с добросъвестната практика.

(3) Когато се използва произведение в съответствие с предходната алинея на този член, упоменава се източника, както и името на автора, ако то е обозначено.

Член 10 bis

(1) Законодателството на страните от Съюза може да разреши възпроизвеждането в печата, излъчването по радиото или телевизията, или публичното съобщаване по жичен път на статии, публикувани във вестници или други периодични издания по текущи икономически, политически или религиозни въпроси, както и на произведения от същия вид, излъчени по радиото или телевизията, в случай че възпроизвеждането, излъчването или предаването по жичен път на такива произведения не е изрично забранено от автора. Източникът обаче трябва винаги да бъде ясно обозначен. Правните последици от неизпълнението на това задължение се определят от законодателството на страната, в която се търси закрила.

(2) Законодателствата на страните от Съюза определят също така условията, при които литературни или художествени произведения, видени или чути по време на актуални събития, могат, в обем, оправдан от целите на информацията, да бъдат възпроизвеждани и довеждани до знанието на публиката с оглед отразяването на тези събития със средствата на фотографията, кинематографията, радио- или телевизионното излъчване или публичното съобщаване по жичен път.

Член 11

(1) Авторите на драматични, драматично-музикални и музикални произведения имат изключителното право да разрешават:

(i) публичното представяне или изпълнение на произведенията си, включително публично представяне или изпълнение с каквито и да е средства или способности;

(ii) всяко публично съобщаване на представяне или изпълнение на техни произведения.

(2) Авторите на драматични или драматично-музикални произведения се ползват от същите права по отношение на преводите на техни произведения по време на целия срок на закрила на правата им върху оригиналните произведения.

Член 11 bis

(1) Авторите на литературни и художествени произведения имат изключителното право да разрешават:

(i) излъчването по безжичен път на произведенията си или публичното им съобщаване по какъвто и да е друг начин за безжично разпространение на знаци, звуци или образи;

(ii) всяко публично съобщаване по жичен път или преизлъчването на произведение, вече излъчено или излъчвано в момента по безжичен път, когато те се осъществяват от организация, различна от първоначалната;

(iii) публичното съобщаване на произведение, вече излъчено или излъчвано в момента по безжичен път, по високоговорители или други подобни апарати, предаващи чрез знаци, звуци или образи.

(2) Законодателствата на страните от Съюза определят условията, при които могат да се упражняват правата, упоменати в предходната алинея; но тези условия се прилагат само в страните, в които са били установени. Тези условия в никакъв случай не могат да накърняват моралните права на автора, нито правото му да получи справедливо възнаграждение, което, при липсата на споразумение, се определя от компетентен орган.

(3) Ако не е уговорено друго, разрешението, дадено в съответствие с алинея (1) на този член, не включва разрешение за запис на излъченото по безжичен път произведение посредством апарати, записващи звуци или образи. Правилата за временните записи, които се осъществяват от излъчващи организации с тяхна собствена апаратура и се използват за собствените им предавания, се определят от законодателствата на страните от Съюза. Тези законодателства могат да разрешат запазването на тези записи в официалните архиви поради изключителния им документален характер.

Член 11 ter

(1) Авторите на литературни произведения имат изключителното право да разрешават:

(i) публичното четене на своите произведения, включително публично четене с каквито и да е средства или способности;

(ii) всяко публично съобщаване на четенето на техните произведения.

(2) Авторите на литературни произведения се ползват от същите права по отношение на преводите на тези произведения по време на целия срок на закрила на правата им върху оригиналните произведения.

Член 12

Авторите на литературни и художествени произведения имат изключителното право да разрешават извършването на преработки, аранжменти и други изменения на техните произведения.

Член 13

(1) Всяка страна от Съюза може да въведе за себе си резерви и условия по отношение на предоставеното на автора на музикално произведение и на автора на

текст, който вече е разрешил текстът да бъде записан заедно с музикалното произведение, изключително право да разрешават звукозаписа на това музикално произведение заедно с текста към него, ако има такъв; всички такива резерви и условия се отнасят само за страните, които са ги въвели и в никакъв случай не могат да накърняват правото на тези автори да получат справедливо възнаграждение, което при липса на споразумение, се определя от компетентен орган.

(2) Записите на музикални произведения, осъществени в страна от Съюза в съответствие с член 13(3) на Конвенциите, подписани в Рим на 2 юни 1928 г., и в Брюксел - на 26 юни 1948 г., могат да бъдат възпроизвеждани в тази страна без разрешение на автора на музикалното произведение до изтичането на две години от обвързването страната от този Акт.

(3) Записите, осъществени в съответствие с алинеи (1) и (2) на този член и внесени без разрешение от съответните заинтересовани лица в страна, в която се считат за незаконни, подлежат на конфискация.

Член 14

(1) Авторите на литературни или художествени произведения имат изключителното право да разрешават:

(i) кинематографичната преработка и възпроизвеждане на тези произведения, както и разпространението на произведенията, преработени или възпроизведени по този начин;

(ii) публичното представяне и публичното съобщаване по жичен път на така преработените и възпроизведени произведения.

(2) За преработката в друга художествена форма на кинематографична продукция, създадена въз основа на литературно или художествено произведение, се изисква разрешението на автора на оригиналното произведение наред с разрешението на автора на кинематографичната продукция.

(3) Разпоредбите на член 13 (1) не се прилагат.

Член 14 bis

(1) Кинематографичното произведение се закриля като оригинално произведение, без да се накърняват правата върху произведение, което може да е било преработено или възпроизведено. Носителят на авторско право върху кинематографично произведение се ползва от същите права, както и авторът на оригинално произведение, включително от правата, упоменати в предходния член.

(2) (a) Лицата - носители на авторско право върху кинематографично произведение, се определят от законодателството на страната, в която се търси закрила.

(b) Във всички случаи, в страните от Съюза, чиито законодателства включват сред носителите на авторски права върху кинематографично произведение авторите, които имат принос в създаването на произведението, тези автори, ако са се задължили да направят такъв принос, при липса на уговорка в обратен смисъл или на специална уговорка, не могат да се противопоставят на възпроизвеждането, разпространението, публичното представяне, публичното съобщаване по жичен път, излъчването или всяко друго публично съобщаване на произведението, а също така на субтитрирането или дублирането на неговия текст.

(c) Законодателството на страната, където е седалището или обичайното местожителство на производителя на кинематографичното произведение, определя, дали за да се прилага предходната буква (b) е необходимо посоченото по-горе задължение да бъде изразено във форма на писмено споразумение или равнозначен писмен документ. Във всички случаи, законодателството на страната от Съюза, в която се търси закрила, може да предвиди, че упоменатото задължение следва да бъде изразено в писмено споразумение или равнозначен писмен документ. Страните, чиито

законодателства предвиждат това, уведомяват Генералния директор с писмена декларация, която незабавно се съобщава от него на всички други страни от Съюза.

(d) "Уговорка в обратен смисъл или специална уговорка" означава всяко ограничително условие, което се отнася до посоченото по-горе задължение.

(3) Ако националното законодателство не предвижда друго, разпоредбите на алинея (2)(b) не се прилагат за авторите на сценарии, диалози и музикални произведения, създадени за реализирането на кинематографичното произведение или за неговия режисьор-постановчик. Във всички случаи, страните от Съюза, чиито законодателства не съдържат правила, предвиждащи прилагането на спомената алинея (2)(b) за такъв режисьор, уведомяват Генералния директор с писмена декларация, която незабавно се съобщава от него на всички други страни от Съюза.

Член 14 ter

(1) По отношение на оригинали на произведения на изкуството и на оригинални ръкописи на писатели и композитори, авторът или след неговата смърт съответно оправомощените от националното законодателство лица или институции, имат неотчуждимо право на дял от всяка продажба, осъществена след първото прехвърляне, извършено от автора на произведението.

(2) Закрилата, предвидена от предходната алинея, може да се търси в страна от Съюза, само ако законодателството на страната, чийто гражданин е авторът, позволява това и в обем, допустим от законодателството на страната, в която се търси закрила.

(3) Редът за събиране на сумите и техните размери се определят от националното законодателство.

Член 15

(1) Достатъчно е името на автора на закриляно от тази Конвенция литературно или художествено произведение да е обозначено по обичайния начин върху произведението, за да се счита той, при липса на доказателства за противното, за такъв и да има право да възбуди съдебно преследване срещу нарушители в страните от Съюза. Тази алинея се прилага, дори ако обозначеното име е псевдоним, в случаите, когато възприетият от автора псевдоним не оставя съмнение за неговата самоличност.

(2) При липса на доказателства за противното, физическото или юридическото лице, чието име е обозначено върху кинематографичното произведение по обичайния начин, се счита за производител на споменатото произведение.

(3) По отношение на анонимни произведения и на произведения, публикувани под псевдоним, извън упоменатите в алинея (1) по-горе, счита се, че издателят, чието име е обозначено върху произведението, при липса на доказателства за противното, представлява автора и в това си качество има право да защитава и да осигурява упражняването на правата на автора. Разпоредбите на тази алинея престават да се прилагат, когато авторът разкрие своята самоличност и заяви своето авторство върху произведението.

(4) (a) По отношение на непубликувани произведения, чиито автор е неизвестен, но съществуват всички основания да се счита, че е гражданин на страна от Съюза, законодателството на тази страна определя компетентния орган, който представлява автори и който има право да защитава и да осигурява упражняването на правата му в страните от Съюза.

(b) Страните от Съюза, които определят орган, съгласно условията на тази разпоредба, уведомяват Генералния директор с писмена декларация, съдържаща пълна информация за определения по този начин орган. Генералният директор веднага съобщава тази декларация на всички други страни от Съюза.

Член 16

(1) Екземплярите от произведението, изготвени в нарушение на авторското право, подлежат на конфискация във всяка страна от Съюза, в която това произведение се ползва от правна закрила.

(2) Разпоредбите на предходната алинея се прилагат също по отношение на копия, произхождащи от страна, в която произведението не се закриля или е престанало да бъде закриляно.

(3) Конфискацията се осъществява в съответствие със законодателството на всяка страна.

Член 17

Разпоредбите на тази Конвенция не засягат по никакъв начин правото на правителствата на всички страни от Съюза да разрешават, контролират или да забраняват по законодателен или административен ред разпространението, представянето или излагането на всяко произведение или продукция, по отношение на които компетентният орган може да счете за необходимо да упражни това право.

Член 18

(1) Тази Конвенция се прилага по отношение на всички произведения, които в момента на влизането ѝ в сила, все още не са станали публично достояние в страната на произхода поради изтичане на срока на закрила.

(2) Ако обаче поради изтичане на предоставен преди това срок на закрила, произведението е станало публично достояние в страната, в която се търси закрила, това произведение не се закриля наново.

(3) Този принцип се прилага в съответствие с разпоредбите на специални конвенции, които са сключени или ще се сключат с тази цел между страните от Съюза. При отсъствието на такива разпоредби, съответните страни определят, всяка за себе си, условията за прилагане на този принцип.

(4) Предходните разпоредби се прилагат и в случай на нови присъединявания към Съюза, както и в случаите, в които обемът на закрилата се разширява чрез прилагането на чл. 7 или чрез отказ от резерви.

Член 19

Разпоредбите на тази Конвенция не изключват възможността да се търси по-широка закрила, която може да е предоставена от националното законодателство в страна от Съюза.

Член 20

Правителствата на страните от Съюза си запазват правото да сключват специални споразумения помежду си, доколкото тези споразумения предоставят на авторите по-широки права от предоставените от Конвенцията или съдържат други разпоредби, които не противоречат на тази Конвенция. Разпоредбите на съществуващите споразумения, които отговарят на тези условия, продължават да се прилагат.

Член 21

(1) Специални разпоредби, отнасящи се до развиващите се страни, са включени в Приложението.

(2) При условията на разпоредбите на член 28 (1)(b), Приложението съставлява неразделна част от този Акт.

Член 22

(1) (а) Съюзът има Събрание, състоящо се от онези страни от Съюза, които са обвързани от член 22 до член 26.

(b) Правителството на всяка страна се представлява от един делегат, който може да бъде подпомаган от заместници, съветници и експерти.

(c) Разходите на всяка делегация се поемат от Правителството, което я е определило.

(d) Събранието:

(i) се занимава с всички въпроси, които се отнасят до съществуването и развитието на Съюза и до прилагането на тази Конвенция;

(ii) дава на Международното бюро за интелектуалната собственост (наричано по-нататък "Международното бюро"), упоменато в Конвенцията за учредяване на Световната организация за интелектуална собственост (наричана по-нататък "Организацията"), указания за подготовката на конференции за ревизия, като взема предвид всички коментари на онези страни, които не са обвързани от член 22 до член 26;

(iii) разглежда и одобрява отчетите и дейността на Генералния директор на Организацията, отнасящи се до Съюза, и му дава всички необходими указания по въпросите от компетентността на Съюза;

(iv) избира членовете на Изпълнителния комитет на Събранието;

(v) разглежда и одобрява отчетите и дейността на своя Изпълнителен комитет и му дава указания;

(vi) определя програмата, приема двегодишния бюджет на Съюза и одобрява окончателните му финансови отчети;

(vii) приема финансовите правила на Съюза;

(viii) създава такива комитети от експерти и работни групи, каквито могат да бъдат необходими за работата на Съюза;

(ix) определя кои страни, измежду нечленуващите в Съюза, и кои междуправителствени и международни неправителствени организации се допускат на неговите заседания в качеството на наблюдатели;

(x) приема изменения на член 22 до член 26 ;

(xi) предприема всички други необходими действия, насочени към постигане на целите на Съюза;

(xii) изпълнява други функции, произтичащи от тази Конвенция;

(xiii) упражнява права, които са му предоставени от Конвенцията за учредяване на Организацията, при условие че приеме това.

(2) По въпроси, които представляват интерес също и за други Съюзи, администрирани от Организацията, Събранието взема решения след като изслуша мнението на Координационния комитет на Организацията.

(3) (a) Всяка страна - членка на Събранието, има право на един глас.

(b) Половината от страните - членки на Събранието, образуват кворум.

(c) Независимо от разпоредбите на буква (b), ако на сесия на Събранието броят на представените страни е по-малък от половината, но е равен на или е по-голям от една трета от страните - членки на Събранието, Събранието може да взема решения, но всички такива решения, с изключение на решения, отнасящи се до собствените му процедурни правила, влизат в сила, само ако са изпълнени следните условия. Международното бюро съобщава упоменатите решения на страните - членки на Събранието, които не са били представени на сесията и ги поканва в тримесечен срок от датата на съобщаването да изразят писмено своя вот или въздържането си от гласуване. Ако след изтичане на този срок, броят на страните, гласували или въздържали се по този начин достигне броя на страните, който не е достигал за кворум на самата сесия, такива решения влизат в сила, при условие че в същото време все още е налице необходимото мнозинство за приемането им.

(d) С изключение на случаите, предвидени в член 26 (2), решенията на Събранието се взимат с мнозинство от две трети от подадените гласове.

(e) Въздържането от гласуване не се счита за гласуване.

(f) Един делегат може да представлява само една страна и да гласува само от нейно име.

(g) Страните от Съюза, които не са членки на Събранието, се допускат на заседанията му в качество на наблюдатели.

(4) (a) Събранието се събира на редовни сесии веднъж на две години, свиквано от Генералния директор и - освен при изключителни обстоятелства - по същото време и на същото място, както и Общото събрание на Организацията.

(b) По искане на Изпълнителния комитет или на една четвърт от страните - членки на Събранието, то се събира на извънредни сесии, свиквано от Генералния директор.

(5) Събранието приема свои процедурни правила.

Член 23

(1) Събранието има Изпълнителен комитет.

(2) (a) Изпълнителният комитет се състои от страни, избрани от Събранието измежду страните - членки на Събранието. Освен това страната, на чиято територия е седалището на Организацията, разполага с едно място в Комитета *ex officio* при условията на член 27 (7)(b).

(b) Правителството на всяка страна - членка на Изпълнителния комитет, се представлява от един делегат, който може да бъде подпомаган от заместници, съветници и експерти.

(c) Разходите на всяка делегация се поемат от правителството, което я е определило.

(3) Броят на страните - членки на Изпълнителния комитет е равен на една четвърт от броя на страните - членки на Събранието. При определянето на броя на местата, които трябва да се попълнят, остатъкът, получаващ се след разделянето на четири, не се взема под внимание.

(4) При избора на членове на Изпълнителния комитет, Събранието държи сметка за справедливото географско разпределение и за необходимостта сред страните, образуващи Изпълнителния комитет, да има страни, участващи в Специални споразумения, които биха могли да бъдат сключени във връзка със Съюза.

(5) (a) Всеки член на Изпълнителния комитет изпълнява своите функции от закриването на сесията на Събранието, на която е бил избран, до закриването на следващата редовна сесия на Събранието.

(b) Членовете на Изпълнителния комитет могат да бъдат преизбрани, но броят на преизбраните членове не може да надвишава две трети от общия брой на членовете.

(c) Събранието установява подробни правила за избиране и евентуално преизбиране на членовете на Изпълнителния комитет.

(6) (a) Изпълнителният комитет:

(i) подготвя проекта за дневен ред на Събранието;

(ii) представя на Събранието предложения, за проекта на програмата и за двугодишния бюджет на Съюза, подготвен от Генералния директор;

(iii) (отменена);

(iv) представя на Събранието, заедно със съответните коментари, периодичните отчети на Генералния директор и годишните доклади на финансовите ревизии;

(v) в съответствие с решенията на Събранието и взимайки под внимание обстоятелствата, възникнали между две редовни сесии на Събранието, взема всички необходими мерки, за да осигури изпълнението на програмата на Съюза от страна на Генералния директор;

(vi) изпълнява други функции, каквито са му възложени от тази Конвенция.

(b) По въпроси, които представляват интерес също и за други Съюзи, администрирани от Организацията, Изпълнителният комитет взема решения след като изслуша мнението на Координационния комитет на Организацията.

(7) (a) Изпълнителният комитет се събира на редовни сесии веднъж годишно, свикван от Генералния директор и - за предпочитане - по същото време и на същото място, както и Координационния комитет на Организацията.

(b) Изпълнителният комитет се събира на извънредни сесии, свикван от Генералния директор по негова инициатива или по искане на председателя на Комитета, или по искане на една четвърт от неговите членове.

(8) (a) Всяка страна - членка на Изпълнителния комитет, има право на един глас.

(b) Половината от страните - членки на Изпълнителния комитет образуват кворум.

(c) Решенията се вземат с обикновено мнозинство на подадените гласове.

(d) Въздържането от гласуване не се счита за гласуване.

(e) Един делегат може да представлява само една страна и да гласува само от нейно име.

(9) Страни от Съюза, които не са членки на Изпълнителния комитет, се допускат на заседанията му в качество на наблюдатели.

(10) Изпълнителният комитет приема свои собствени процедурни правила.

Член 24

(1) (a) Административните задачи, отнасящи се до Съюза, се осъществяват от Международното бюро, което е приемник на Бюрото на Съюза, обединено с Бюрото на Съюза, създаден по силата на Международната конвенция за закрила на индустриалната собственост.

(b) По-специално, Международното бюро осигурява секретариата на различните органи на Съюза.

(c) Генералният директор на Организацията е главното длъжностно лице на Съюза и представлява Съюза.

(2) Международното бюро събира и публикува информация за закрилата на авторското право. Всяка страна от Съюза незабавно съобщава на Международното бюро всички нови закони и официални текстове, отнасящи се до закрилата на авторското право.

(3) Международното бюро публикува ежемесечно периодично издание.

(4) При поискване Международното бюро снабдява и с информация всяка страна от Съюза по въпроси на закрилата на авторското право.

(5) Международното бюро провежда проучвания и оказва услуги, насочени към улесняване закрилата на авторското право.

(6) Генералният директор и определени от него един или повече служители участват без право на глас във всички заседания на Събранието, на Изпълнителния комитет и на всеки друг комитет от експерти или работна група. Генералният директор или определен от него служител изпълняватех officio функцията на секретар на тези органи.

(7) (a) Международното бюро, в съответствие с указанията на Събранието и в сътрудничество с Изпълнителния комитет, подготвя конференциите за ревизия на разпоредбите на Конвенцията, с изключение на член 22 до член 26 .

(b) Международното бюро може да се консултира с междуправителствени и международни неправителствени организации по подготовката на конференции за ревизия.

(c) Генералният директор и определените от него лица участват в разискванията на тези конференции без право на глас.

(8) Международното бюро изпълнява всякакви други възложени му задачи.

Член 25

(1) (a) Съюзът има бюджет.

(b) Бюджетът на Съюза включва приходите и разходите, присъщи на Съюза, вноските му в бюджета за разходите, общи за Съюзите, а в съответните случаи - също и сумите, отчислявани за бюджета на Конференцията на Организацията.

(c) За разходи, общи за Съюзите, се считат тези, които не се отнасят единствено към Съюза, а едновременно към един или няколко други Съюза, администрирани от

Организацията. Делът на Съюза в тези общи разходи е пропорционален на участието на Съюза в тях.

(2) Бюджетът на Съюза се съставя като се вземат предвид изискванията за координация с бюджетите на другите Съюзи, администрирани от Организацията.

(3) Бюджетът на Съюза се финансира от следните източници:

(i) вноски на страните от Съюза;

(ii) възнаграждения и такси за услуги, предоставени от Международното бюро, във връзка със Съюза;

(iii) приходи от продажба на публикации на Международното бюро по въпросите на Съюза или процентни възнаграждения срещу отстъпването на права върху тези публикации;

(iv) дарения, завещания и помощи;

(v) наеми, лихви и други различни приходи.

(4) (a) Всяка страна от Съюза, с оглед определяне на нейната вноска в бюджета, принадлежи към даден клас и плаща годишните си вноски въз основа на броя на единиците, определени както следва:

Клас I	25
Клас II	20
Клас III	15
Клас IV	10
Клас V	5
Клас VI	3
Клас VII	1

(b) Едновременно с депозирането на документа си за ратификация или присъединяване, всяка страна посочва класа, към който желае да принадлежи, ако не е направила това по-рано. Всяка страна може да промени класа си. Ако избере по-долен клас, страната трябва да съобщи това на Събранието на една от редовните му сесии. Всяка такава промяна влиза в сила от началото на календарната година, следваща сесията.

(c) Годишната вноска на всяка страна е равна на сума, отнасяща се към общата сума на вноските в бюджета на Съюза, плащани от всички страни, в същото съотношение, както броят на нейните единици се отнася към общия брой на единиците на всички плащащи вноски страни.

(d) Вноските стават дължими всяка година на първи януари.

(e) Страна, която е забавила плащането на вноските си, няма право на глас в органите на Съюза, на които е член, ако размерът на закъснелите вноски е равен или превишава размера на вноските, дължими от нея за предходните пълни две години. Всеки орган на Съюза обаче може да разреши на такава страна да продължи да упражнява правото си на глас в този орган, ако и докато той е убеден, че забавянето на плащането се дължи на изключителни и непреодолими обстоятелства.

(f) Ако бюджетът не бъде приет преди началото на нов финансов период, действа бюджет в размер, равен на този от предходната година, в съответствие с финансовите правила.

(5) Размерите на възнагражденията и таксите за услуги, предоставени от Международното бюро, във връзка със Съюза, се определят от Генералния директор и се докладват от него на Събранието и на Изпълнителния комитет.

(6) (a) Съюзът има фонд от оборотни средства, който се образува от еднократни вноски, направени от всяка страна от Съюза. Ако фондът стане недостатъчен, Събранието взема решение за неговото увеличаване.

(b) Размерът на първоначалната вноска на всяка страна в упоменатия фонд или съответно на частта ѝ в неговото увеличаване е пропорционален на вноската на тази

страна за годината, през която е образуван фондът или е решено той да бъде увеличен.

(c) Пропорционалното съотношение и условията на плащане се определят от Събранието, по предложение на Генералния директор и след като се изслуша мнението на Координационния комитет на Организацията.

(7) (a) В споразумението за установяване на седалището, сключено със страната, на чиято територия е седалището на Организацията, се предвижда, че когато фондът от оборотни средства е недостатъчен, тази страна предоставя аванси. Размерът на тези аванси и условията, при които се предоставят, са предмет на отделно споразумение във всеки отделен случай между тази страна и Организацията. Докато е обвързана със задължението да предоставя аванси, тази страна има право на *ex officio* място в Изпълнителния комитет.

(b) Както страната, упомената в буква (a), така и Организацията имат право да денонсират задължението за предоставяне на аванси чрез писмено уведомление. Денонсирането влиза в сила три години след края на годината, в която е направено уведомлението за денонсиране.

(8) Финансовата ревизия се извършва от една или повече страни от Съюза или от външни ревизори в съответствие с финансовите правила. Те се определят, с тяхно съгласие, от Събранието.

Член 26

(1) Предложения за изменение на чл. чл. 22, 23, 24, 25 и на настоящия член, могат да бъдат правени от всяка страна - членка на Събранието, от Изпълнителния комитет или от Генералния директор. Тези предложения се съобщават от Генералния директор на страните - членки на Събранието, най-малко шест месеца преди разглеждането им от Събранието.

(2) Измененията на членовете, упоменати в алинея (1), се приемат от Събранието с мнозинство три четвърти от подадените гласове, а всяко изменение на чл. 22 и на настоящата алинея - с мнозинство четири пети от подадените гласове.

(3) Всяко изменение на членовете, упоменати в алинея (1), влиза в сила един месец след като Генералния директор получи писмени уведомления за приемане, извършено съгласно съответните конституционни процедури, от три четвърти от страните, които са били членки на Събранието по времето на приемането на изменението. Всяко изменение на упоменатите членове, прието по този начин, обвързва всички страни, които са членки на Събранието по времето, когато изменението влиза в сила или които стават негови членки след тази дата, при условие че всяко изменение, увеличаващо финансовите задължения на страните от Съюза, обвързва само страните, които са уведомили, че приемат това изменение.

Член 27

(1) Тази Конвенция може да бъде ревизирана с оглед внасянето на изменения, насочени към усъвършенстване на системата на Съюза.

(2) За тази цел последователно в страните от Съюза се провеждат конференции на делегати на тези страни.

(3) Без това да противоречи на разпоредбите на член 26, които се прилагат за изменението на член 22 до член 26, всяка ревизия на този Акт, включително на Приложението, изисква единодушие на подадените гласове.

Член 28

(1) (a) Всяка страна от Съюза, която е подписала този Акт, може да го ратифицира, а ако не го е подписала, може да се присъедини към него. Документите за ратификация или присъединяване се депозират при Генералния директор.

(b) Всяка страна от Съюза може да декларира в документа си за ратификация или присъединяване, че ратификацията или присъединяването ѝ не обхваща член 1 до член 21 и Приложението; ако обаче тази страна вече е направила декларация в

съответствие с член VI(1) на Приложението, тогава тя може да декларира в споменатия документ само, че ратификацията или присъединяването ѝ не обхваща член 1 до член 20.

(c) Всяка страна от Съюза, която съгласно буква (b) е изключила съответните упоменати разпоредби от обхвата на действие на своята ратификация или присъединяване, може във всеки по-късен момент да декларира, че разширява обхвата на действието на ратификацията или присъединяването си по отношение на тези разпоредби. Декларацията се депозира при Генералния директор.

(2) (a) Член 1 до член 21 и Приложението влизат в сила три месеца след като бъдат изпълнени следните две условия:

(i) най-малко пет страни от Съюза да са ратифицирали или да са се присъединили към този Акт без да са направили декларация по алинея (1)(b);

(ii) Испания, Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Съединените американски щати и Франция да са се обвързали с Универсалната конвенция за авторско право, ревизирана в Париж на 24 юли 1971 г.

(b) Влизането в сила, упоменато в буква (a), се отнася за тези страни от Съюза, които, най-малко три месеца преди упоменатото влизане в сила, са депозирали документи за ратификация или присъединяване, несъдържащи декларация по алинея (1)(b).

(c) По отношение на всяка страна от Съюза, извън тези по буква (b), която ратифицира или се присъединява към този Акт, без да прави декларация по алинея (1)(b), член 1 до член 21 и Приложението влизат в сила три месеца след датата, на която Генералния директор е уведомил за депозирания документ за ратификация или присъединяване, освен ако в депозирания документ не е посочена по-късна дата. В последния случай, член 1 до член 21 и Приложението влизат в сила по отношение на тази страна на така посочената дата.

(d) Разпоредбите на букви (a) до (c) не засягат прилагането на член VI от Приложението.

(3) По отношение на всяка страна от Съюза, която ратифицира или се присъединява към този Акт със или без декларация по алинея (1)(b), член 22 до член 38 влизат в сила три месеца след датата, на която Генералният директор е уведомил за депозирания документ за ратификация или за присъединяване, освен ако в депозирания документ не е посочена по-късна дата. В последния случай, член 22 до член 38 влизат в сила по отношение на тази страна на така посочената дата.

Член 29

(1) Всяка страна, неучастваща в Съюза, може да се присъедини към този Акт и по този начин да стане страна по тази Конвенция и членка на Съюза. Документите за присъединяването се депозират при Генералния директор.

(2) (a) При условие че е спазена буква (b), тази Конвенция влиза в сила по отношение на всяка страна, неучастваща в Съюза, три месеца след датата, на която Генералния директор е уведомил за депозирания документ за присъединяване, освен ако в депозирания документ не е посочена по-късна дата. В последния случай, тази Конвенция влиза в сила по отношение на тази страна на така посочената дата.

(b) Ако влизането в сила съгласно буква (a) предхожда влизането в сила на член 1 до член 21 и на Приложението съгласно член 28 (2)(a), упоменатата страна междуременно ще бъде обвързана вместо от член 1 до член 21 и Приложението, от член 1 до член 20 на Брюкселския акт на тази Конвенция.

Член 29 bis

Ратификацията или присъединяването към този Акт от страна, която не е обвързана от член 22 до член 38 на Стокхолмския Акт на тази Конвенция, се приравняват, изключително за целите на член 14 (2) на Конвенцията за учредяване на

Организацията, на ратификация или присъединяване към споменатия Стокхолмски акт с ограничението, предвидено в член 28 (1)(b)(i) от него.

Член 30

(1) С изключение на случаите, предвидени в алинея (2) на този член, в член 28 (1)(b), в член 33 (2) и в Приложението, ратификацията или присъединяването автоматично водят до приемане на всички разпоредби на тази Конвенция и получаване на всички нейни предимства.

(2) (a) Всяка страна от Съюза може при ратифицирането или присъединяването си към този Акт, при условията на член V (2) от Приложението, да запази преимуществата на резервите, които е формулирала по-рано, при условие че направи декларация в този смисъл по време на депозирането на документа си за ратификация или присъединяване.

(b) Всяка страна, която не е членка на Съюза, може да декларира при присъединяването си към тази Конвенция и при условията на член V (2) от Приложението, че възнамерява, най-малкото временно, да замести с член 8 от този Акт, отнасящ се до правото на превод, разпоредбите на член 5 от Конвенцията за Съюза от 1886 г., допълнена в Париж през 1896 г., с ясното разбиране, че упоменатите разпоредби се прилагат само към преводи на общоупотребимия език в упоменатата страна. Всяка страна, при условията на член I (6)(b) от Приложението, има право да прилага по отношение на правото на превод на произведение, чиято страна на произхода се ползва от такава резерва, закрила, еквивалентна на закрилата, предоставяна от последната страна.

(c) Всяка страна може по всяко време да оттегли тези резерви с уведомление, адресирано до Генералния директор.

Член 31

(1) Всяка страна може да декларира в документа си за ратификация или присъединяване или да информира Генералния директор с писмено уведомление във всеки по-късен момент, че тази Конвенция се прилага за всички или част от териториите, посочени в декларацията или уведомлението, за чиито външни отношения тя отговаря.

(2) Всяка страна, която е направила такава декларация или уведомление, може по всяко време да уведоми Генералния директор, че тази Конвенция престава да се прилага за всички или част от тези територии.

(3) (a) Всяка декларация по алинея (1), която е включена в документ за ратификация или присъединяване, влиза в сила на същата дата, на която влизат в сила ратификацията или присъединяването, а всяко уведомление по същата алинея влиза в сила три месеца след съобщаването му от Генералния директор.

(b) Всяко уведомление по алинея (2) влиза в сила дванадесет месеца след получаването му от Генералния директор.

(4) Този член не може в никакъв случай да бъде тълкуван като означаващ признаване или мълчаливо приемане от страна от Съюза на фактическото положение, отнасящо се до територия, спрямо която действието на тази Конвенция е било разпространено от друга страна от Съюза по силата на декларация по алинея (1).

Член 32

(1) Този Акт заменя в отношенията между страните от Съюза и в рамките, в които се прилага, Бернската конвенция от 9 септември 1886 г. и следващите Актове, с които е ревизирана. В отношенията между страните от Съюза, които не ратифицират или не се присъединяват към този Акт, продължават да се прилагат изцяло, или доколкото не се заменят от този Акт по силата на предходното изречение, Актовете, влезли в сила по-рано.

(2) Страните, извън Съюза, които стават страни по този Акт, го прилагат, при условията на алинея (3), по отношение на всяка страна от Съюза, която не е обвързана

от този Акт или която, въпреки че е обвързана от този Акт, е направила декларация съгласно член 28 (1)(b). Тези страни признават, че упоменатата страна от Съюза в отношенията с тях:

(i) може да прилага разпоредбите на последния Акт, с който е обвързана; и

(ii) при условията на член I (6) от Приложението, има право да приведе закрилата към нивото, предвидено от този Акт.

(3) Всяка страна, която се е възползвала от която и да е от възможностите, предвидени в Приложението, може да прилага разпоредбите на Приложението, отнасящи се до възможността или възможностите, от които се е възползвала в отношенията си с всяка друга страна от Съюза, която не е обвързана от този Акт, при условие че последната страна е приела прилагането на упоменатите разпоредби.

Член 33

(1) Всеки спор между две или повече страни от Съюза, отнасящ се до тълкуването или прилагането на тази Конвенция, неуреден по пътя на преговорите, може да бъде отнесен от една от заинтересованите страни пред Международния съд с молба в съответствие със Статута на Съда, освен ако заинтересованите страни не се споразумеят за друг начин за уреждане на спора. Страната, която отнася спора пред Съда, информира за това Международното бюро; Международното бюро поставя въпроса на вниманието на другите страни от Съюза.

(2) Всяка страна при подписването на този Акт или при депозирането на документа си за ратификация или присъединяване, може да декларира, че не се счита за обвързана от разпоредбите на алинея (1). Разпоредбите на алинея (1) не се прилагат по отношение на спорове между такава страна и друга страна от Съюза.

(3) Всяка страна, направила декларация съгласно разпоредбите на алинея (2), може по всяко време да оттегли декларацията си с уведомление, адресирано до Генералния директор.

Член 34

(1) При условията на член 29 bis, никоя страна не може да ратифицира или да се присъедини към предшестващи Актове на тази Конвенция след влизането в сила на член 1 до член 21 и на Приложението.

(2) След влизането в сила на член 1 до член 21 и на Приложението, никоя страна не може да прави декларация по член 5 от Протокола за развиващите се страни, приложен към Стокхолмския акт.

Член 35

(1) Действието на тази Конвенция не е ограничено със срок.

(2) Всяка страна може да денонсира този Акт с уведомление, адресирано до Генералния директор. Това денонсиране представлява също денонсиране на всички предшестващи Актове и действа само по отношение на страната, която го е направила, като Конвенцията остава в сила и действа по отношение на другите страни от Съюза.

(3) Денонсирането влиза в сила една година след датата, на която уведомлението за него е получено от Генералния директор.

(4) Правото на денонсиране, предвидено в този член, не може да се упражни от никоя страна преди изтичането на пет години от датата, на която е станала членка на Съюза.

Член 36

(1) Всяка страна, участваща в тази Конвенция, се задължава да приеме, в съответствие със своята конституция, необходимите мерки, осигуряващи прилагането на тази Конвенция.

(2) Във всички случаи се подразбира, че в момента, в който дадена страна се обвързва с тази Конвенция, тя трябва да бъде в състояние, чрез своето национално законодателство, да прилага разпоредбите на тази Конвенция.

Член 37

(1) (a) Този Акт се подписва в един екземпляр на английски и френски език и при условията на алинея (2) се депозира при Генералния директор.

(b) Официални текстове на арабски, испански, италиански, немски и португалски език, както и на други езици, които Събранието може да определи, се изготвят от Генералния директор след консултация със заинтересованите Правителства.

(c) В случай на разногласие при тълкуването на различните текстове, меродавен е френския текст.

(2) Този Акт е открит за подписване до 31 януари 1972 г. До тази дата упоменатия в алинея (1)(a) екземпляр се депозира при Правителството на Френската република.

(3) Генералният директор заверява и изпраща два екземпляра от подписания текст на този Акт на Правителствата на всички страни от Съюза и - при поискване - на Правителството на която и да е друга страна.

(4) Генералният директор регистрира този Акт в Секретариата на Организацията на Обединените нации.

(5) Генералният директор уведомява Правителствата на всички страни от Съюза за подписването, за депозирването на документи за ратификация или присъединяване и за всяка декларация, включена в тези документи или направена в съответствие с член 28(1)(c), член 30(2)(a) и (b) и член 33 (2), за влизането в сила на която и да е от разпоредбите на този Акт, за уведомленията за денонсиране и за уведомленията съгласно член 30 (2)(c), член 31(1) и (2), член 33(3) и член 38 (1), както и съгласно Приложението.

Член 38

(1) Страните от Съюза, които не са ратифицирали или не са се присъединили към този Акт и които не са обвързани от член 22 до член 26 на Стокхолмския акт на тази Конвенция, могат да упражняват, по тяхно желание, до 26 април 1976 г., правата, предвидени в упоменатите членове така, както ако бяха обвързани от тях. Страна, която желае да упражнява тези права, изпраща на Генералния директор писмено уведомление в този смисъл; това уведомление има действие от датата на получаването му. Тези страни се считат за членки на Събранието до посочената по-горе дата.

(2) Докато всички страни от Съюза не станат членки на Организацията, Международното бюро на Организацията функционира също като Бюро на Съюза, а Генералният директор - като Директор на упоменатото Бюро.

(3) След като всички страни от Съюза станат членки на Организацията, правата, задълженията и имуществото на Бюрото на Съюза преминават към Международното бюро на Организацията.

Съгласно Указ № 1389 на Държавния съвет от 29.06.1974 г. Конвенция за закрила на литературните и художествени произведения в Парижката й редакция се ратифицира от българска страна при следните условия:

1. С резерва по чл. 33, ал. 1 :

"Народна република България не се счита обвързана с разпоредбата на чл. 33, ал. 1, отнасяща се до задължителната юрисдикция на Международния съд.

Всеки спор между страните на Съюза, отнасящ се до тълкуването и прилагането на Конвенцията, който не може да бъде разрешен по пътя на преговорите, може да се поставя пред Международния съд само след като страните в спора са дали изрично, за всеки отделен случай, съгласие за това."

2. С декларация по чл. 31 :

"Народна република България смята разпоредбата на чл. 31 , предвиждаща право на колониалните държави да разпрострат действието на Конвенцията спрямо подчинените им територии, за противоречаща на Декларацията на Общото събрание на ООН за предоставяне независимост на колониалните страни и народи от 14 декември 1960 г."

Резервата е оттеглена съгласно Закон на Народното събрание от 12.01.1994 г., публикуван в "Държавен вестник", бр. 8 от 1994 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Член I

(1) Всяка страна, считана за развиваща се страна в съответствие с установената практика на Общото събрание на Организацията на Обединените нации, която ратифицира или се присъединява към този Акт, неразделна част от който е това Приложение, и която с оглед на икономическото си положение, на социалните и културните си нужди, не се счита в състояние да осигури веднага закрилата на всички права, предвидени в този Акт, може, с депозирано при Генералния директор уведомление в момента на депозиране на документа си за ратификация или присъединяване, или при условията на член V (1)(с), във всеки по-късен момент, да декларира, че ще се възползва от възможността, предвидена в член II, или от възможността, предвидена в член III, или от двете възможности. Тя може, вместо да се възползва от възможността, предвидена в **член II**, да направи декларация съгласно член V (1)(а).

(2) (а) Всяка декларация по алинея (1), направена преди изтичането на десет години от влизането в сила на член 1 до член 21 и на това Приложение в съответствие с член 28(2), има действие до изтичането на упоменатия период. Всяка такава декларация може да бъде подновявана изцяло или частично за нови десетгодишни периоди с уведомление, депозирано при Генералния директор не по-рано от петнадесет месеца и не по-късно от три месеца преди изтичането на текущия десетгодишен период.

(b) Всяка декларация по алинея (1), направена след изтичането на десет години след влизането в сила на член 1 до член 21 и на това Приложение в съответствие с член 28(2), има действие до изтичането на текущия десетгодишен период. Всяка такава декларация може да бъде подновена по начина, предвиден в изречение второ на буква (а).

(3) Всяка страна от Съюза, която е престанала да бъде считана за развиваща се съгласно алинея (1), не може повече да подновява декларацията си, както е предвидено в алинея (2) и, независимо дали официално оттегля декларацията си или не, тя не може да се възползва от възможностите по алинея (1) след изтичането на текущия десетгодишен период или след изтичането на срок от три години, след като е престанала да бъде считана за развиваща се страна. Прилага се срокът, който изтича по-късно.

(4) Ако в момента, в който се прекратява действието на декларацията, направена съгласно алинея (1) или (2), има на склад екземпляри, произведени по лицензия, предоставена по силата на това Приложение, разпространението на тези екземпляри може да продължи до пълното им изчерпване.

(5) Всяка страна, която е обвързана от разпоредбите на този Акт и която е депозирала декларация или уведомление съгласно член 31 (1) относно прилагането на този Акт към определена територия, чието положение може да се разглежда като аналогично на това на страните, посочени в алинея (1), може по отношение на тази територия да направи декларацията по смисъла на алинея (1) и уведомлението за подновяване по смисъла на алинея (2). Докато действат декларацията и уведомлението, разпоредбите на това Приложение се прилагат спрямо територията, по отношение на която са направени.

(6) (а) Обстоятелството, че дадена страна се ползва от някоя от възможностите, посочени в алинея (1), не позволява на друга страна да предоставя на произведения, чиято страна на произхода е първата страна, по-малък обем на закрила от този, който е задължена да предоставя съгласно

член 1 до член 20 .

(b) Правото да се прилага реципрочна закрила, предвидено в член 20 (2)(b), изречение второ, не може да се упражнява преди изтичането на срока по член I (3), по отношение на произведения, чиято страна на произхода е страна, направила декларация съгласно член V (1)(a).

Член II

(1) Всяка страна, която е декларирала, че ще се възползва от възможността, предвидена в този член, по отношение на произведения, публикувани в печатна или друга аналогична форма, има право да замени изключителното право на превод, предвидено в член 8 , със система на неизключителни и непрехвърляеми лицензии, предоставяни от компетентен орган при следните условия и при спазване на разпоредбите на член IV .

(2) (a) При условията на алинея (3), ако от датата на първото публикуване на произведението до изтичането на тригодишен срок или на друг по-дълъг срок, определен от националното законодателство на упоменатата страна, не е публикуван превод на това произведение на език, общоупотребим в тази страна от носителя на правото на превод или с негово разрешение, всеки гражданин на такава страна може да получи лицензия да направи превода на произведението на споменатия език и да публикува превода в печатна или друга аналогична форма.

(b) Лицензията при условията, предвидени в този член, може да бъде предоставена също така, ако всички издания на превода, публикуван на въпросния език, са изчерпани.

(3) (a) При преводи на език, който не е общоупотребим в една или повече развити страни, които са членки на Съюза, тригодишният срок, упоменат в алинея (2)(a), се заменя с едногодишен.

(b) Всяка страна, упомената в алинея (1), по единодушно споразумение с развитите страни, които са членки на Съюза, и в които е общоупотребим същият език, може, при преводи на този език, да замени тригодишния срок, предвиден в алинея (2)(a), с по-кратък срок, определен в това споразумение, който не може да бъде по-кратък от една година. Във всички случаи, разпоредбите на предходното изречение не се прилагат, когато въпросният език е английски, испански или френски. Генералният директор се уведомява за всяко такова споразумение от Правителствата, които са го сключили.

(4) (a) Лицензии, които могат да се получат след изтичането на тригодишен срок, не могат да бъдат предоставяни съгласно този член, преди изтичането на допълнителен шестмесечен срок, а лицензиите, които могат да се получат след изтичането на едногодишен срок - преди изтичането на допълнителен деветмесечен срок:

(i) от датата, на която заявителят изпълни изискванията, упоменати в **член IV (1)**; или

(ii) ако личността или адресът на носителя на правото на превод са неизвестни - от датата, на която заявителят, в съответствие с член IV(2), изпрати копия от заявлението си, подадено до органа, компетентен да предостави лицензията.

(b) Лицензията по този член не се предоставя, ако по време на упоменатия шестмесечен или деветмесечен срок бъде публикуван превод на езика, за който е било направено заявлението, от носителя на правото на превод или с негово разрешение.

(5) Лицензиите по този член се предоставят само за целите на обучението в училищата, университета или за изследователски цели.

(6) Ако преводът на произведение е публикуван от носителя на правото на превод или с негово разрешение на цена, близка до обичайната в страната за

подобни произведения, всяка лицензия, предоставена по силата на този член, прекратява своето действие, ако преводът е на същия език и по същество съдържанието е същото като на превода, публикуван по силата на лицензията. Разпространението на екземпляри, произведени преди лицензията да прекрати своето действие, може да продължи до пълното им изчерпване.

(7) За произведения, които се състоят предимно от илюстрации, лицензия за превод и публикуване на текста и за възпроизвеждане и публикуване на илюстрациите може да бъде предоставена, само ако са изпълнени и условията на

член III .

(8) Не може да бъде предоставена лицензия по този член, ако авторът е изтеглил от обращение всички екземпляри от произведението си.

(9) (а) Лицензия за превод на произведение, което е било публикувано в печатна или друга аналогична форма, може да бъде предоставена също и на излъчваща организация, чието седалище се намира в страна по алинея (1), по искане на тази организация, отправено до компетентния орган на страната, ако са изпълнени следните условия:

(i) преводът се прави от екземпляр, произведен и придобит в съответствие със законите на упоменатата страна;

(ii) преводът е за използване само в предавания, предназначени изключително за целите на обучението или за разпространение на резултатите от специализирани технически или научни изследвания сред специалисти от определена професия;

(iii) преводът се използва изключително за целите, упоменати в условие (ii), в законно осъществени предавания, предназначени за аудитория на територията на упоменатата страна, включително в предавания, направени посредством звукови или визуални записи, осъществени законно и изключително за целите на такива предавания;

(iv) всяко използване на превода е с нетърговска цел.

(b) Звукови или визуални записи на превод, който е бил направен от излъчваща организация по лицензия, предоставена по силата на тази алинея, за целите и при условията, упоменати в буква (а), и със съгласието на тази организация, могат също така да бъдат използвани от друга излъчваща организация със седалище в страната, чийто компетентен орган е представил въпросната лицензия.

(c) В случай, че е налице съответствие с всички критерии и са изпълнени всички условия, посочени в буква (а), на излъчващите организации може да бъде предоставена също и лицензия за превод на всеки текст, включен в аудиовизуален запис, ако самият запис е бил подготвен и публикуван единствено с цел да бъде използван във връзка със системно обучение.

(б) При условията на букви (а) до (с), разпоредбите на предходните алинеи се прилагат по отношение на предоставянето и осъществяването на лицензиите, предоставяни по тази алинея.

Член III

(1) Всяка страна, която е декларирала, че ще се възползва от възможността, предвидена в този член, има право да замени изключителното право на възпроизвеждане, предвидено в член 9 , със система на неизключителни и непрехвърляеми лицензии, предоставяни от компетентен орган при следните условия и при спазване на разпоредбите на член IV .

(2) (а) Ако по отношение на произведение, спрямо което се прилага този **член по** силата на алинея (7), след изтичането на:

(i) съответния срок, определен в алинея (3), който започва да тече от датата на първото публикуване на конкретно издание на произведението; или

(ii) всеки по-дълъг срок, определен от националното законодателство на страната, упомената в алинея (1), който започва да тече от същата дата, екземпляри от това издание не са разпространени в тази страна сред широката публика или във връзка със системно обучение от носителя на правото на възпроизвеждане или с негово разрешение на цена, близка до обичайната в страната за подобни произведения, всеки гражданин на тази страна може да получи лицензия за възпроизвеждане и публикуване на такова издание на тази или по-ниска цена с цел използване във връзка със системно обучение.

(b) При условията, предвидени в този член, може да бъде предоставена също и лицензия за възпроизвеждане и публикуване на издание, което е било разпространено по описания в буква (а) начин, ако в срок от шест месеца след изтичането на приложимия срок, във въпросната страна не са се продавали разрешени екземпляри от изданието на широката публика или във връзка със системно обучение на цена, близка до обичайната в страната за подобни произведения.

(3) Срокът, упоменат в алинея (2)(а)(i), е пет години, освен:

(i) за произведения на естествените и точните науки, включително математика, и за произведения на техниката, за които срокът е три години;

(ii) за произведения на художествената литература, поезията, драмата и музиката и за книги за изкуството, за които срокът е седем години.

(4) (а) Лицензия, която може да бъде получена след изтичането на три години, не се предоставя съгласно този член преди изтичането на шестмесечен срок:

(i) от датата, на която заявителят изпълни изискванията, упоменати в **член IV (1)**; или

(ii) ако личността или адресът на носителя на правото на възпроизвеждане са неизвестни - от датата, на която заявителят, в съответствие с член IV(2), изпрати копия от заявлението си, подадено до органа, компетентен да предостави лицензията.

(b) Ако лицензията може да бъде получена след изтичането на друг срок и **член IV (2)** е приложим, лицензия не може да бъде предоставена преди изтичането на срок от три месеца от датата на изпращане на екземпляри от заявлението.

(c) Лицензия по този член не се предоставя, ако по време на шестмесечния или тримесечния срок, упоменат в букви (а) и (b), не е осъществено разпространение по описания в алинея (2)(а) начин.

(d) Лицензия не се предоставя, ако авторът е изтеглил от обращение всички екземпляри на изданието, за чието възпроизвеждане и публикуване е поискана лицензия.

(5) Лицензия за възпроизвеждане и публикуване на превод на произведение не се предоставя по този член в следните случаи:

(i) ако преводът не е бил публикуван от носителя на правото на превод или с негово разрешение; или

(ii) ако преводът не е на език, общоупотребим в страната, в която е поискана лицензията.

(б) Ако екземпляри от издание на произведение са разпространени в страната, упомената в алинея (1), сред широката публика или във връзка със системно обучение от носителя на правото на възпроизвеждане или с негово разрешение на цена, близка до обичайната за страната за подобни произведения, всяка лицензия, предоставена по този член, прекратява действието си, ако това издание е на същия език и по същество със същото съдържание като изданието, което е било публикувано по силата на лицензията. Разпространението на

екземпляри, произведени преди лицензията да прекрати своето действие, може да продължи до пълното им изчерпване.

(7) (a) При условията на буква (b), този член се прилага само за произведения, публикувани в печатна или друга аналогична форма.

(b) Този член се прилага също за възпроизвеждане в аудиовизуална форма на законно направени аудиовизуални записи, включително на защитени произведения, включени в тях, а също и за превода на всеки включен текст в тях на език, общоупотребим в страната, в която е поискана лицензията, при условие че във всички случаи въпросните аудиовизуални записи са били подготвени и публикувани единствено с цел да бъдат използвани във връзка със системно обучение.

Член IV

(1) Лицензията съгласно член II или член III може да бъде предоставена, само ако заявителят, в съответствие с процедурните правила на съответната страна, докаже, че е искал разрешение от носителя на правото да направи и публикува превода или съответно да възпроизведе и публикува изданието и то му е било отказано, или че след полагане на необходимите усилия от негова страна, той не е могъл да открие носителя на правото. Едновременно с отправянето на искането, заявителят информира националните или международните

информационни центрове, упоменати в алинея (2).

(2) Ако носителят на правото не може да бъде открит, заявителят за лицензията изпраща, с препоръчана въздушна поща, копия от заявлението си, отправено до органа, компетентен да предостави лицензията, на издателя, чието име е обозначено върху произведението и до националните или международни информационни центрове, които може да са били определени в уведомление в този

смисъл, депозирано при Генералния директор от Правителството на страната, в която се предполага, че издателят осъществява основната част от своята професионална дейност.

(3) Името на автора се посочва върху всички екземпляри на превода или възпроизведеното произведение, които са публикувани по силата на лицензията, предоставена съгласно член II или член III. Заглавието на произведението фигурира върху всички екземпляри. В случай на превод, оригиналното заглавие на произведението фигурира задължително върху всички споменати екземпляри.

(4) (a) Лицензията, предоставена съгласно член II или член III, не се разпростира върху износа на екземпляри и всяка такава лицензия е валидна само за публикуването на превода или съответно на възпроизведеното произведение на територията на страната, на която лицензията е била поискана.

(b) За целите на буква (a), понятието "износ" включва изпращането на екземпляри от всяка територия в страната, която по отношение на тази територия, е направила декларация съгласно член I (5).

(c) В случай че правителствен или друг държавен орган на страна, която съгласно член II е представила лицензията за превод на език, различен от английски, испански или френски, изпрати в друга страна екземпляри от превода, публикуван по силата на такава лицензия, изпращането на екземплярите не се счита за износ по смисъла на буква (a), ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:

(i) получатели са лица - граждани на страната, чийто компетентен орган е представил лицензията, или организации, обединяващи такива лица;

(ii) екземплярите ще се използват само за целите на обучението в

училищата, университетите или за изследователски цели;
(iii) изпращането на екземпляри и последващото им разпространение сред получателите е с нетърговска цел; и
(iv) страната, в която са изпратени екземплярите, се е договорила със страната, чийто компетентен орган е представил лицензията, да разреши получаването или разпространението, или и двете заедно, и Генералният директор е бил уведомен за споразумението от Правителството на страната, в която е предоставена лицензията.

(5) Всички екземпляри, публикувани по силата на лицензията, предоставена съгласно член II или член III, съдържат надпис на съответния език, посочващ, че екземплярите подлежат на разпространение само в страната или на територията, за които се отнася лицензията.

(6) (a) На национално ниво се взимат необходимите мерки с цел да се осигури:

(i) лицензията да предвижда заплащане на справедливо възнаграждение в полза на носителя на правото на превод или съответно на възпроизвеждане, което съответства на размерите на процентните възнаграждения, които обикновено се прилагат при лицензии, свободно договорени между лица от съответните две страни; и
(ii) заплащането и превеждането на възнаграждението: ако национални разпоредби относно валутния режим пречат на това, компетентният орган полага всички усилия, използвайки международните механизми, за да осигури превеждането му в международно конвертируема валута или неин еквивалент.

(b) Националните законодателства предвиждат необходими мерки за обезпечаване на верен превод на произведението или съответно на точно възпроизвеждане на определеното издание.

Член V

(1) (a) Всяка страна, която има право да направи декларацията, че ще се възползва от възможността, предвидена в член II, вместо това може в момента на ратификация или присъединяването си към този Акт:

(i) ако е страна, към която се прилага член 30 (2)(a), да направи декларация съгласно тази разпоредба по отношение на правото на превод;

(ii) ако е страна, към която не се прилага член 30 (2)(a), и дори ако тя не е страна извън Съюза - да направи декларация, както е предвидено в член 30 (2)(b), изречение първо.

(b) Ако дадена страна престане да бъде считана за развиваща се по смисъла на член I (1), всяка декларация, направена съгласно тази алинея, действа до датата, на която изтича срокът, който е приложим съгласно

член 1 (3).

(c) Всяка страна, която е направила декларация съгласно тази алинея, не може впоследствие да се възползва от възможността, предвидена в член II, дори ако оттегли тази декларация.

(2) При условията на алинея (3), всяка страна, която се е възползвала от възможността, предвидена в член II, не може впоследствие да направи декларация съгласно алинея (1).

(3) Всяка страна, която е престанала да бъде считана за развиваща се по смисъла на член I (1), може, не по-късно от две години преди изтичане на срока, приложим съгласно член I(3), да направи декларация по смисъла на член 30 (2)(b), изречение първо, независимо от факта, че не е страна извън Съюза. Декларацията влиза в сила от датата, на която изтича срокът, приложим съгласно член I (3).

Член VI

(1) Всяка страна от Съюза може да декларира, считано от датата на този Акт и във всеки момент преди да се обвърже от член 1 до член 21 и от това Приложение:

(i) че, ако е страна, която, ако беше обвързана от член 1 до член 21 и от това Приложение, щеше да има право да се възползва от възможностите, предвидени в член I (1), ще прилага разпоредбите на член II или член III, или на двата заедно, по отношение на произведения, чиято страна на произхода е страна, която съгласно точка (ii) по-долу, допуска прилагането на тези членове за такива произведения или която е обвързана от член 1 до член 21 и от това Приложение; такава декларация, вместо да се позовава на член II, може да се позове на член V ;

(ii) че допуска прилагането на това Приложение от страни, които са направили декларация съгласно точка (i) по-горе или уведомление по член I, по отношение на произведения, на които е страна на произхода.

(2) Декларациите по алинея (1) се правят в писмена форма и се депозира при Генералния директор. Тя влиза в сила от датата на депозирането ѝ.